

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Manuale Parochorum, De Plerisque Functionibus, & Obligationibus, ad Parochias, Parochos & Parochianos attinentibus

Engel, Ludwig

Salisburgi

Legali.

urn:nbn:de:hbz:466:1-40922

tur patrinorum solennitates, nec talis tenetur pro baptizato spondeat aut respondeat.

- 8 Quid autem, si Pater proprium filium baptizavit? R. contractam esse cognationem respectu matris, & si matrimonium nec dum initum sit, sed filius v. g. tantum ex fornicatione conceptus, amplius sine dispensatione contrahi non poterit, contractum vero matrimonium talis cognatio non dissolvit, sicut nullum aliud impedimentum matrimonio jam contracto superveniens. Si tamen pater extra casum necessitatis scienter proprium filium baptizasset, per antiquos Canones separabatur ab uxore, per posteriores vero id immutatum est, & constitutum, ut tantum jus petendi debitum conjugale amittat, reddere autem teneatur, *vid. caus. 30. q. 1. Vallensis tit. de cognat. spirit. in fine.* Notanter autem dicitur, si extra casum necessitatis aliquis proprium filium baptizavit, nam existente necessitate jus petendi debitum conjugale non auferunt Canones.

De Cognatione Legali.

- 9 **C**ognatio Legalis dicitur, quæ primitus a Legibus Civilibus est inventa, & deinde per Sacros Canones recepta *in c. unico h. t. c. 6. 1. caus. 30. q. 3.* Estque illa, quæ oritur ex adoptione. Adoptio vero dicitur actus legitimus, per quem is qui filius non est, in filium assumitur.
- 10 Dividitur in *arrogationem* & *adoptionem* in specie. *Arrogatio* dicitur, quando homo sui ju-

his autoritate principis in filium assumitur, ac in arrogantis potestatem & familiam transit.

Adoptio verò in specie, quando quis in sui patris naturalis vel avi potestate remanens in filium autoritate inferioris magistratus assumitur. §. 1. *Et ibi Interpretes Inst. de adoptione.*

Nascitur porro impedimentum dirimentale ¹¹ legalis cognationis ex communiori DD. non ex qualibet adoptiouis specie, sed tantum ex arrogatione, tum quia illa conjunctio personarum, quæ subest in arrogatione, non reperitur in adoptione in specie, cum tantum arrogatus in potestatem arrogantis ejusque familiam sicut filius naturalis transeat: tum quia in arrogatione propter simultaneam cohabitationem occasione matrimonij contrahendi magnum fuisset incontinentiæ periculum, nisi leges matrimonium prohibuissent, & ita omnem pretextum suspectæ conversationis sustulissent, aut denique, quia impedimenta extendenda non sunt, cum impediunt libertatem matrimonij valde favorabilem, & consequenter odiosa reputantur. *Sanch. lib 7. disp 63. n. 9. Zoes. De Cogn. Leg n. 2*

Quod attinet ad personas, inter quas propter hanc cognationem matrimonium consistere non potest, sciendum est, in Canonibus non reperiri aliam prohibitionem expressam, quam inter adoptantem & adoptatum, & inter filium vel filiam naturalem adoptantis & filium vel filiam adoptivam. *d. c. 1. caus. 30. q. 3. Et c. unico h. s.*

13 In legibus tamen Civilibus major est & extensior prohibitio, quam etiam de jure canonico sequimur: quia tum *ex c. 1.* tum ex Rubricâ Decretalium, quæ *de cognatione legali* inscribitur, leges generaliter in hac materiâ à SS. Canonibus approbantur, sicut & aliàs, quod deest juri Canonico, aliquando ex Civili suppletur, si utrumque eandem materiam pertractet. *c. 1. de novi operis nuntiatione. Panorm. ad rubricam hujus tit. num. 1. & communiter alij.*

Igitur imprimis inter eos, qui per adoptionem sibi loco parentum & liberorum esse ceperunt, matrimonium etiam finitâ arrogatione contrahi non potest, velut inter adoptantem & adoptatum, eiusque liberos & descendentes, inter adoptantem & adoptati uxorem, tanquam inter focerum & nurum, & vice versâ, inter adoptatum & uxorem adoptantis tanquam inter novercam & privignum, *L. adoptivus 1. & L. qui etiam. ff. de ritu nuptiar.* Deinde in lineâ collateralis sive inter eos, qui fratrum & sororum locum obtinent, eo usque se extendit impedimentum, quousque patria potestas, proinde inter adoptatum & filiam naturalem adoptantis matrimonium consistere non potest, durante adoptione & patriâ potestate.

Nec obstat, quòd ex post facto per emancipationem aut mortem adoptantis possit hoc impedimentum cessare, non enim propter matrimonium ab initio nulliter contractum convalescet, nisi novus consensus accedat, ha-

bet enim hic locum regula, quod ab initio nul-
lum est, tractu temporis convalescere non po-
test, *c. non firmatur. 18. de regulis juris in 6* si-
cut si in alio impedimento dispensatio impetretur,
postquam matrimoniū jam contractum est.

Verū si filia emancipata, adoptio post
mortem adoptantis aut emancipationem adop-
tati finita, aut si filia naturalis tantum, id est,
illegitima, adeoque nunquam in potestate pa-
tris fuerit, matrimonium cum eā validè con-
trahetur. *L. adoptionem. 17. §. 1. ff. de
iur. nuptiarum c. unico h. t.*

Inter ipsos adoptatos ab eodem patre matri-
monium non reperitur aliquā lege expressè pro-
hibitum. Unde quidam probabiliter docent,
posse filium adoptatum ducere filiam adopta-
tam, quia impedimenta dirimentia cum sint
odiosa & restringenda, sine textu expresse o-
ctiam ex paritate rationis non sunt facilè con-
stituenda. *Sanch. d. l. num. 28. Zoes. h. t. num. 6.*

Postremò ex hæcenus dictis facilè colligitur
non statim censeri aliquem adoptatum & lega-
liter cognatum, si forsan ex misericordiā in de-
fectu propriorum parentum tanquam filius ali-
mentetur, nisi solennitates juris interveniant,
videlicet ut arrogans 18. annis sit major arroga-
to, ut si impubes sit arrogatus, causæ cognitio
adhibeatur, an expediat pupillo arrogatio, ut
authoritas principis accedat, & alia quæ præ-
scribuntur in §. cum autem. *Instit. de adopt. §. L.
2. §. L. final. Cod. eodem.*

15 Deinde quamvis in Germaniâ unio prolium
(ein Rindschafft oder Erbverbrüderung)
species sit adoptionis ejusdemque solemnitates
requirat teste *Gail. lib. 2. observ. 125. num. 6.*
& 8. Nihilominus verius puto, exinde non nasci
impedimentum legalis cognationis, quia ut præ-
dictum, non omnis adoptio causat impedimen-
tum, & talis unio non tam fit propter majorem
conjunctionem personarum, quam potius bo-
norum, ut diversorum matrimoniorum liberi
æqualiter in bonis tam paternis quam maternis
succeedant. Quare si viduus ducat viduam,
& ambo jam prius ex alio matrimonio habeant
liberos, quos deinde per unionem jungant,
non obstante hac conjunctione adhuc inter eos
matrimonium esse poterit, cum enim hæc unio
prolium sit de jure scripto incognita, & tantum
de consuetudine introducta, leges nihil de eâ
constituerunt, sine textu autem expresso ali-
quod impedimentum statuere planè incon-
veniens videtur, *Auth. Consideremus, De Trien-
te & semisse.*

De Cognatione Naturali.

Inter Naturaliter cognatos, id est, consanguineos
matrimonium contrahi non posse, vulgò no-
tum est, nisi vel in gradu remotiori sibi con-
juncti sint, vel dispensationem obtinuerint.

16 **C**onsanguinitas igitur secundum nominis
æthymologiam dicitur, quasi sanguinis
unio, & sanguinei, qui ab eodem sanguine de-
scendunt. Definit autem consanguinitatem
D. Tho.